

Avskrift.

115952

"Kvinnefronten" 7. Juni 1945.

No 3. 1. Årgang.

Har du hatt veggelus i huset ditt noen gang? De var ikke behagelige medboere. Og hadde du ikke de nødvendige midler til å utrydde dem, kunde de forpuste din heim, så du kom til å hate dem inderlig, hvor foraktelige de enn var. Men så skaffet du deg bote- midler, rensset huset og pustet lettet over å ha slettet ut sporene etter dine plageånder.

Vi har makten igjen i Norge idag. Vi har midler til å slette ut sporene etter quislingene og puste i ren luft. Det tjente ikke til vår heder, at de hadde hatt vekstmuligheter hos oss. Det regnes nå engang for en skam å ha veggelus. Selvfølgelig må de vekk. Ikke fordi vi hater dem. Man hater ikke en slagen fiende, i især når fienden er mindreverdige krapyl. Og våre sinn har ikke plass for negative følelser. Våre hjerter rommer ikke nazister. Vi skal bygge landet. D e t er vår oppgave. Men hvem kan bygge på sviktende grunn? Kan vi flytte inn i huset vårt igjen, før den siste veggelus- sen er borte, før vi har ~~sikkerhet~~ visshet for at ikke en eneste har gjemt seg vekk, ferdig til å formere seg?

Ansvarlig redaktør og redaksjonskomite:

Kirsten Hansteen

Ellen Gleditsch

Eva Rønnow

Aaslaug Aasland.

Postboks 4037, Oslo.